

Helsingissä 4/VII 96.

Kultani, lintuni!

Oh, kuin nyt olen kaivan odottanut
Sulta kirjettä! Miten on, Maijani? Juhani-
nuksen jälkeen en ole näknyt Sulta riviä.
Yllähuomenna on kaksi viikkoa siitä kuin
viime kirjesi sain — silloin heti vastasin,
sitten kirjoitin Sinulle maahan juhannuk-
sena ja koska vielä yksi kirjeesi kulki Sinu-
kirjesi ohitse, on täten kolme kirjettä, joi-
hin en ole vastauksia saanut... No niin...
Toivon, että Sulla on hauska ja raitis ole luon-
non vapaudessa — ja että olet tehkeasi muis-
tellut ajatuksillasi... Viikon jo olen ollut
kaupungissa, huomenna Gerda palaa — ja
sitten kai jään tulemaan Pietariin. Oi
onnea!

Muistat, ystäväiseni, mun maininneeni yhdessä kirjessä, että kaikki "lähin" opetukseni kokoontuisi kirjoittamaani kirjaan ja ettei siis sitä ennen mitään tulisi. Nyt kumminkin takaisin esittää Sinulle lyhyesti ja edeltäkösin, miten käsittän käytännöllisen elämän, koska tämä asia koskee meitä niin persoonallisista — aivan riippumatta uskonnollisista mieltäpiteistä — ja koska luulen Sinun kyllä ymmärtävän asian puolesta.

Oletho joskus ajatellut: „kunhan Pekka rakastaa minua, olen onnellinen — muusta en huoli. Asettakoon hän elämämmeni niinkuin parhaimmaksi osaksi.“ ?

Niin kavnis kuin tämä ajatus onkin — riittävä se ei ole. Luulen, että sen olet käsittänytkin, luulen, että ajatuksesi käyvät tähän suuntaan: „Pekka rakastaa minua, sentähden tahtoisin käsittää hänen sielunsa syvyydetkin, jotta voisin olla hänen todellinen ystävänsä.“

Sillä aatteles, kuinka hirveätä, jos jompikumpi meistä saisi sijaa miltä toista

kohtaan! Katso Ameriian elämää! Sitä jout-
lään mitä maahan näin ja kuulin, luulen
melkein, että Finen naisellinen intuitio:
sini kuiskasi oikein. Niinkään Aitikiin sen
käsittäjä. — — — — —

Oi Maijani, armas kultani, keicimän Sua
rakastan!

Tämä siis on kuva siitä, miten tahtoisin,
että elämämme eläisimme:

Olla kastettu kristityksi kätälän niin, että
olen saanut Jeesuksen meidänkseen ja opetti-
jäksi. Jos siis tahdon pyrkiä tässä liitossa, tu-
lee minun uskoa Jeesukseen, uskoa siihen,
että se, mikä hän on sanonut, on totta, sekä
seurata hänen käskyjensä ja neuvojaan. Jeesus
itse sanoo (Luk. XVI: 16): "laki ja propheetat
ovat johannekseen asti; ja siitä ajast. ilmoi-
tetään Jumalan valtakunta." Eikö tämä ole
selin? Jos tahdon olla Jeesuksen opetuslapsi, niin
en tarvitse Moosen lakia — olkoon se itses-
nään keim hyviä. Sillä Jeesus on tuonut evan-
geliumin, tuon iloisen sanoman, joka tekee

ihmisen vapaaksi ja perustaa taivaan valta-
kunnan maan päälle. „Ei myös heidän jouda sa-
noman: katso täsi, katso sieltä; sillä katse Jeesus-
lan valtakunta on teidän keskellänne (täsi)“ ..
(Luk. XVIII: 21).

Mikä on se Jeesuksen selvoitettu sanoma?
Se on yhdellä sanalla sanottuna: rakkaus.

Sen sijaan että nyt elämme sokoudessa
— „lain kirouksen alla“ — voisimme tulla
evankeliumin vapautetuiksi, jos tahtoisimme
uskoa Jeesuksen ilmoitukseen. Nyt sanomme:
Tämä tarjota, tätä tarjota, silloin olen on-
nellinen ... „oi, jospa muuta tuo ohin, silloin
olisin onnellinen!“ ... „näin minä tulen tähde“
... „mitä ihmiset luulevat?“ ... „kunniani vaiti
että ...“ y. m. y. m. — joita kirkosta huolista
evankeliumi vapauttaa.

Katsokaamme toisemme, kuinka Jeesus minä
tietee rakkauden. Hän sanoo (Luk. XII: 29-31, 34):
„Seurakkaat alkiaat te ettekä mitä teidän syömän eli
juoman pitää: ja alkiaat surulliset olko. Sillä näin
kaikkii jonkahan maailmassa juyttavat: mutta
teidänsä Isämme tietäi että te näin tarjotsette.

Uaas paremmiin etvikuit Jumalan valtakunta,
niin nämät kaikki teille annetaan. . . Sillä kus-
sa teidän tavaranne on, siellä on myös teidän sydäm-
menne. . . ja (Matt. XIX: 23) „totisesti sanon minä
teille: rikas tulee työlästi taivaan valtakuntaan“.

Niin hauska kuin onkin ajatella: „jospa mulla
noin ja noin olisi — aivan juokkusesti ja yksinkertai-
sesti, mutta noin. . . .“ niin rakkauden käsky on
toinen: „myykäset nimitä teillä on, ja antakaa alomien“
(luk. XII: 33). Meillä ei'kö se ole suloisesti vapautta-
va? Kaikki nuo raskaat, painavat huolet, jotka
kaikevat syviä jonoja aselimpie-karvaimiin, ovat
jout' pyyhityt. . . . Keskun iloisesti ja ahkerasti työt-
teen, niin kyllä Isä tietää, mitä tarvitset. Ja
kun ei mulla paljon tavaraa ole, niin ei ole minä
jout' huoliakaan. Täs vapora = ehtoinen, onnelli-
nen, rakkaudesta ~~pitäen~~ köyhyys! . . .

Ja sitten. Jeesus on antanut meille viisi käs-
kyä. Ne löytyvät n. k. vuorisäännössä (Matt. V, VI, VII),
ja ovat:

Älä koskaan suutu aluksi kukaan toista tyhmäksi.
Jos joku sinua suuttuu, niin sovi nopeasti hänen
kanssaan (Matt. V: 21-26). Eikö tämä ole suurta?

senä vainoovat ja vahingoittavat. (Matt. V: 43-47).

Nämä käskyt muuttaisivat maailman, jos kaikki ne tuntisivat ja seuraisivat niitä. Taisaan valtakunta olisi todellakin perustettu maan päälle. Kaikki eläisivät rakkaudessa, ihminen oisi häittänyt tuon suuren salaisuuden, että hän on tullut maailmaan löytämään Jumalan tahtoa. Se on hänen ainoa onnensa, että hän etsii ja löytää - Jumalan. Jumala on rakkaus. Senteiden ihmisen ainoa onni on se, kun hän tuntee rakkauteen sydämessään. Se rakkaus voi alussa kohdentua ylitseen, kahteen. Mutta se laajenee, vinkoo se syläilee koko maailman. Sillä me kasvamme, kehityimme ja tulemmme vähitellen täydellisiksi.

Elämä muuttuu runoksi tällä lailla. Rakasta, rakasta niin paljon kuin jaksat. Älä rakkauteksi kiipeä. Se on jumalallinen käsky. Se on maailman laki. Rakasta, rakasta! Oi, kuin vapautta se on...

Ja kun syntä tsemme, niin noustaamme. Alkäämme runko, olemmekan viisastuneet. Toiste tiedämme.

Oi Majini, enkelini, kultani, eikö tämä elämä
ole hienon vechättävä, eikö se ole lupaus ja viikas?
Kaksi velttaria, jotka toisiaan rakkaudessa aut-
tavat. Kuu toinen väsy, toinen kauraa. Kuu
molemmat väsyvät, niin istahdavat, puhelvat, kersä-
vät uusiin voimia ja setten steenpäin, steenpäin
piämsäki kohti - täydellisyyttä kohti. "Jos te
pysytte minun puheessani, teidän pitää totuuden
ymmärtämisen" - "joka minua seuraa, hän ei jättä-
tä minua, vaan saa elämän rakkauden". Mitä
lupauksia! Meidän tietomme lisääntyvät, meidän
voimamme kasvavat. Totuus on edessä vapauttaa.

Kaikellainen on minun elämäni ei tyydytti. Olen
kaikkeen ajatellut, yhtiä ja toista koettanut - tämä
on ainoa, joka onnelliseksi tekee. Ihmisellä
on siinä niin paljon tehtävää, se täyttää koko hänen
päivänsä, ei hänen ehdi ikävä tulla, ei hänen jättä-
näinen ole. Jumala on hänen kaussaanon.

Jospa tässä taivaan velttakunnan elämässä
todellisesti kehittyisimme!

Hyvää yötä, Majini, iloni! Sua rakastan,
Sua rakastan. Kirjoitathan omalle
Pekalleksi.